

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL- 12/Wu/2016

ORZECZENIE

z dnia 2016r

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący:

Członkowie:

.....

Protokolant.....

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

.....

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2016r.

sprawy lek., syna i numer prawa wykonywania zawodu
....., urodzonej w dniur. w, zam. w
ul.

o to, że : będąc lekarzem sądowym do orzekania o zdolności stawiennictwa w związku z wezwaniem sądowym do udziału w rozprawie wystawił w w dniach2015r. i2015r. odpowiednio zaświadczenie nr .../... i .../... dla pacjenta o niemożności jego stawiennictwa w Sądzie Okręgowym w w dniu2015r. (w sprawie sygn. akt/..) oraz2015 r. (w sprawie sygn. akt/..) odstępując od osobistego badania pacjenta opierając się na dokumentacji medycznej, z której wynikało że pacjent przebywał na leczeniu/turnusie rehabilitacyjnym.

co stanowi naruszenie: art. 53 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009r (Dz.U. z 2016 poz. 522) , art. 42 ustawy o zawodach lekarza i lekarzy dentyści (Dz.U. 2015 poz. 464) oraz art. 11 ustawy o lekarzu sądowym (Dz.U. z 2007 nr 123 poz. 849 ze zm.)

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708):

- I. Uznał lekarza winnym czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie, czyn ten kwalifikuje jako naruszenie art. 53 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009r (Dz.U. z 2016 poz. 522) , art. 42 ustawy o zawodach lekarza i lekarzy dentyści (Dz.U. 2015 poz. 464) oraz art. 11 ustawy o lekarzu sądowym (Dz.U. z 2007 nr 123 poz. 849 ze zm.)
- II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich. wymierzył Obwinionemu lek. karę upomnienia.
- III. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Obwinionego lekarza

.....

.....

.....

.....

.....

.....

UZASADNIENIE

W dniu 2016r. do Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku wpłynęło pismo Prezesa Sądu Okręgowego w z 2016r. wraz z odpisem postanowienia Sądu Okręgowego w IV Wydział Karny ze sprawy/./., z treści którego wynikało, że lek. sądowy wystawił zaświadczenie o niemożności uczestnictwa w czynnościach procesowych w sposób niezgodny z rzeczywistym stanem i obowiązującymi przepisami prawa.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku /zwany w dalszej części uzasadnienia Rzecznikiem/ w dniu 2016r. wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wątpliwości co do rzetelności zaświadczeń lekarskich nr .../.... z dnia2015r. i .../.... z dnia2015r. wystawionych przez lekarza o niemożności uczestnictwa w czynnościach procesowych.

dowód: pismo Prezesa SO w z2016r.,
postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego

W dniu 2016r. Rzecznik wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lekarzowi /zwanemu w dalszej części uzasadnienia Obwinionym/ o to, że będąc lekarzem sądowym do orzekania o zdolności stawiennictwa w związku z wezwaniem sądowym do udziału w rozprawie, wystawił w w dniach2015r. i2015r. odpowiednio zaświadczenie nr .../.... i .../.... dla pacjenta o niemożności jego stawiennictwa w Sądzie Okręgowym w w dniu2015r. /w sprawie sygn. akt/.../ oraz2015r. /w sprawie sygn. akt/.../, odstępując od osobistego badania pacjenta, opierając się na dokumentacji medycznej, z której wynikało, że pacjent przebywał na leczeniu/turnusie rehabilitacyjnym. W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 53 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009 r (Dz.U. z 2016 poz. 522), art. 42 ustawy o zawodach lekarza i lekarzy dentyści (Dz.U. 2015 poz. 464) oraz art. 11 ustawy o lekarzu sądowym (Dz.U. z 2007 nr 123 poz. 849 ze zm.).

dowód: postanowienie o przedstawieniu zarzutów

W dniu 2016r. Obwiniony składając wyjaśnienia przed Rzecznikiem nie przyznał się do postawionych mu zarzutów. Wyjaśnił, że zaświadczenia wystawił p. po uzyskaniu informacji od przedstawiciela Kancelarii o braku dostępności w

danym momencie do lekarza sądowego w Podał ponadto, że ze względu na odległość do domu chorego ok. 150-200 km i inne obowiązki zawodowe, nie był w stanie udać się do domu pacjenta. Nie było też przesłanek do podważania wiarygodności przedstawionej mu dokumentacji medycznej. Tylko i wyłącznie z tego powodu uznał, że powinien podjąć czynności, do których został zobligowany. Na koniec dodał, że nikt z Kancelarii adwokackiej nie kontaktował się z nim, nie wywierano żadnych nacisków ani nie proponowano mu żadnych gratyfikacji.

dowód: *protokół przesłuchania Obwinionego z2016r.*

W dniu 2016r. Rzecznik sporządził i skierował do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wniosek o ukaranie Obwinionego lek.

dowód: *wniosek o ukaranie*

W toku rozprawy głównej przed Sądem w dniu 2016r. Obwiniony lekarz oświadczył, iż przyznaje się do zarzuconego mu czynu i złożył dodatkowe wyjaśnienia.

dowód: *protokół rozprawy z2016r.*

Okręgowy Sąd Lekarski ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony lekarz w 2015 r. pełnił funkcję lekarza sądowego przy Sądzie Okręgowym w

okoliczność bezsporna

Obwiniony lekarz jako lekarz sądowy w dniu 2015 r. wystawił zaświadczenie .../.... dla, stwierdzając niemożność jego stawiennictwa na rozprawie przed Sądem Okręgowym w w dniu2015. Obwiniony nie przeprowadził badania, a jedynie zapoznał się z jego dokumentacją medyczną /MRI kręgosłupa, konsultacja neurochirurgiczna/, zaś jako przyczynę odstąpienia od osobistego badania wskazał: „pacjent w trakcie leczenia rehabilitacyjnego”.

dowód: *zaświadczenie .../.... dla*

Nadto w dniu 2015r. wystawił zaświadczenie .../.... dla, stwierdzając niemożność jego stawiennictwa na rozprawie przed Sądem Okręgowym w

w dniu2015r. Obwiniony nie przeprowadził badania, a jedynie zapoznał się z jego dokumentacją medyczną /konsultacja neurochirurgiczna/, zaś jako przyczynę odstąpienia od osobistego badania wskazał: „pacjent w trakcie turnusu rehabilitacyjnego”.

dowód: zaświadczenie .../.... dla

Okręgowy Sąd Lekarski zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Lekarski na podstawie zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego materiału dowodowego, ujawnionego na rozprawie uznał, że lekarz jest winny zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu i orzekł karę upomnienia.

W zakresie ustaleń stanu faktycznego wskazać trzeba, że istotne okoliczności faktyczne były poza wszelkim sporem. Sąd oparł się w tej mierze na dokumentacji dot. dostarczonej przez Prezesa Sądu Okręgowego w i samego Obwinionego. Prawdziwość tej dokumentacji nie budziła w toku postępowania żadnej wątpliwości co do wiarygodności i zupełności. Zaświadczenia zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, zaś Obwiniony w toku postępowania nie kwestionował ich w żadnej części. W aktach sprawy brak jest nadto innych dowodów bądź informacji, które podważałyby powyższe ustalenia. Z tych względów należało dać im wiarę w całości.

W ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości, że Obwiniony lekarz pełniąc funkcję lekarza sądowego - nie przeprowadzając badania pomimo obowiązku ustawowego – naruszył obowiązek określony w art. 42 ustawy o zawodach lekarza i lekarzy dentysty (Dz.U. 2015 poz. 464) oraz art. 11 ustawy o lekarzu sądowym (Dz.U. z 2007 nr 123 poz. 849 ze zm.), wystawiając zaświadczenia nr .../.... i .../.... dla pacjenta o niemożności jego stawiennictwa w Sądzie Okręgowym w w dniu2015 r. oraz2015 r. w sprawie sygn. akt/... W przypadku zaświadczenia nr .../.... oparł się na notatce napisanej przez mgr fizjoterapii, z której wynikało, że uczęszcza na zabiegi fizjoterapii oraz na wyniku badania rezonansem magnetycznym, w którym nie opisano poważniejszych zmian patologicznych w obrębie kręgosłupa. W przypadku zaświadczenia nr .../.... oparł się na zaświadczeniu lekarskim wystawionym przez ortopedę, z której wynikało, że choruje na zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, cierpi na przewlekły ból kręgosłupa szyjnego i przebywa na turnusie rehabilitacyjnym. W obu przypadkach nie widział i nie badał pacjenta, co powinien był

uczynić, aby zweryfikować stan zdrowia osoby, której wystawił ww. zaświadczenia, a opierał się jedynie na informacjach dostarczonych z kancelarii prawniczej.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe doprowadziło Sąd także do przekonania o winie Obwinionego lekarza. Należy uznać, że w czasie swego czynu nie dał posłuchu normom prawa przywołanym we wniosku o ukaranie, chociaż można było od niego wymagać takiego podporządkowania się. W sprawie nie ujawniły się żadne szczególne okoliczności odnośnie osoby Obwinionego, które uniemożliwiałyby mu podporządkowanie się obowiązującym normom w zakresie orzekania o stanie zdrowia i potwierdzania niemożności stawienia uczestnikowi postępowania sądowego.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd uznał, że właściwą karą dla Obwinionego lekarza będzie kara upomnienia. Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność łagodzącą dotychczasową niekaralność Obwinionego, jednocześnie uznając, że kara powyższa jest odpowiednia - będzie adekwatna do stopnia winy lekarza i naruszenia przez niego norm prawnych. W ocenie Sądu kara upomnienia spełni także cele stawiane karze - moc prewencyjnego oddziaływania na środowisko lekarskie będzie odpowiednia. Z drugiej strony inne przewidziane w ustawie o izbach lekarskich surowsze kary, np. nagana, kara zawieszenia bądź pozbawienia prawa wykonywania zawodu byłyby w tym stanie sprawy nadmiernie surowe. Istnieją zdaniem Sądu przesłanki, aby przypuszczać, że odtąd Obwiniony będzie stosował ściśle normy zawarte w ustawie o zawodach lekarza i lekarzy dentyści oraz w ustawie o lekarzu sądowym.

Odnośnie kosztów postępowania wskazać należy, że w razie wydania orzeczenia o ukaraniu, Sąd jest obowiązany obciążyć ukaranego lekarza kosztami postępowania i takiej też treści orzeczenie wydał tut. Sąd.

Mając na uwadze powyższe należało postanowić jak na wstępie.

Członkowie

Przewodniczący

.....

.....

.....